

Yorkshireterrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2017

Foto: Eva B.

Yorkar kan!

RASKOMPENDIUM FÖR YORKSHIRETERRIER

Raskompendium med kommentarer
Uppdaterat 2016-2017
Utgivet av Svenska
Yorkshireterriersällskapet

Sammanställt av Henrik Johansson,
Anita Skoglund och Bernice Undén
Foton av Marthe Norström, Pink Pink
Panda, Bengt Pettersson,
Ingrid Rasmusson, Per Undén m.fl.

Detta kompendium tillhör SYTS,
Svenska Yorkshireterriersällskapet,
och får, utan tillstånd, förutom av
Svenska Yorkshireterriersällskapet
endast användas av Svenska
Terrierklubben och Svenska Kennelklubben.

Utdrag ur RAS (fastställt 2011)

Nuläge: Majoriteten av yorkshireterrier i Sverige är rastypiska, även om det förekommer stora variationer vad gäller såväl typ, generell kvalitet som skillnader i storlek.

Mål: Att bevara den rastypiska **helheten och detaljerna**. Yorkshireterriern ska vara en långpälsad hund. Pälsen ska hänga rakt och jämnt ner efter sidorna. Pälsen ska vara glänsande och med en struktur som av fint silke. Kroppspälsen ska vara stålblå och får inte vara svart (utom på valpen och den unga hunden) och absolut inte ullig. Tanfärgen ska vara något ljusare i topparna än i botten och ska enligt noggranna beskrivningar i standarden variera i intensitet och djup på olika delar av hunden. Under pälsen ska finnas en kompakt och nätt hund med mycket god resning, som uttrycker självsäkerhet. Yorkshireterriern ska ha en spänstig och välproportionerlig kropp. Huvudet ska vara i proportion med kroppen, ganska litet med plan skalle. Äppelhuvud är inte korrekt. Ögonen ska vara mörka med mörka ögonränder.

Strategi: Prioritera rastypiska sunda hundar och från avel välja bort de hundar som saknar flera av de rastypiska detaljerna.

2017 kommer RAS att revideras och fastställas av SKK på nytt.

YORKSHIRETERRIER

FCI-nummer 86

FCI-standard på engelska publicerad 2012-02-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2011-11-10

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2013-10-01

URSPRUNGLAND/HEMLAND

Storbritannien

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Sällskapshund

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 3, sektion 4

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Yorkshireterrier kommer från samma område som airedaleterrier och sågs först under 1850-talet. Den gamla svart och tan-tecknade terriern ligger bakom yorkshireterriern liksom andra raser som malteser och skyeterrier. Rasnamnet accepterades 1870. Rasens terrierframtoning inkluderar jaktinstinkt, vare sig det gäller en leksak inomhus eller en gnagare i trädgården.

Huddersfield Ben, c 1865

KOMMENTAR

Historiskt bedömdes rasen enligt ett system där olika delar tillsammans gav 100 poäng.

<i>Konstruktion och terrieruttryck</i>	<i>15</i>
<i>Kroppspälsens färg</i>	<i>15</i>
<i>Djup och nyanser i tanfärgen på huvud och ben</i>	<i>15</i>
<i>Pälskvalitet</i>	<i>10</i>
<i>Pälsmängd och längd</i>	<i>10</i>
<i>Huvud</i>	<i>10</i>
<i>Mun, tassar och ben, öron, ögon respektive hur svansen bärs, 5 vardera</i>	

Sex Johnstounburn Champions födda på 1940 och 1950-talet. Pimbrom, Mr. Pim, Myrtle, Tuffy, Medium, Pipit

Fotograf okänd. Ur *The Yorkshire Terrier* av Ethel Munday 1966.

HELHETSINTRYCK

Yorkshireterrier skall vara en långpälsad hund. Pälsen skall hänga helt rakt och jämnt ned efter sidorna. Den skall dela sig i en bena, som sträcker sig från nosen till svansspetsen. Hunden skall vara mycket kompakt och nätt med mycket god resning och självsäker hållning och attityd.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Den allmänna bilden skall ge intryck av en spänstig och välproportionerlig kropp.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Yorkshireterrier skall vara en alert och intelligent dvärgterrier.

Den skall vara livlig med ett stabilt sinnelag.

Foto: Bengt Pettersson

*En utmärkt representant för rasen yorkshireterrier.
(född före kuperingsförbudet)*

KOMMENTAR

Typbärande egenskaper:

Dvärgterrier

Hundens helhet "Air of importance"

Anatomi "Standing four-square"

Huvud "Neat"

Päls "Clothed in a little jacket of flowing water"

Fria rörelser

Glöm inte att yorkshireterriern egentligen är en dvärghund, även i dag, trots att den enligt FCI hör till terriergruppen.

Yorkshireterriern ska ge ett kvadratisk intryck, ej långsträckt utan kort i ryggen.

*Observera att det **inte någonstans i rasens standard skrivs något om könsprägling.***

Mycket viktigt med ett gott temperament.

*Alltid prioritera ett rastypiskt temperament och **aldrig** premiera hundar som är aggressiva, skygga eller nervösa.*

En yorkshireterrier ska vara alert och nyfiken, med en positiv attityd till sin omgivning.

Kan sägas vara så nära idealet vi befinner oss idag 2016.

Foto: Pink Pink Panda

Notera hundens utstrålning, "air of importance"...

HUVUD

Skallparti

Skalle

Skallen som är ganska liten och flat får inte vara för framträdande eller rund.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiet får inte vara för långt.

Käkar/Tänder

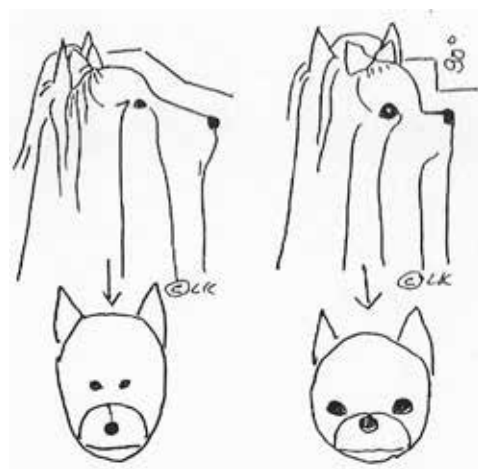
Perfekt, regelbundet och komplett saxbett. Tänderna skall vara korrekt placerade och käkarna jämna.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, mörka, tindrande, med ett klart, intelligent uttryck och riktade rakt framåt. De får inte vara framträdande och ögonränderna skall vara mörka.

Öron

Öronen skall vara små, V-formade, burna upprättstående, och täckta med kort hår. De får inte vara för brett ansatta. Öronen skall ha mycket djup, mättad tanfärg.

Ovan till vänster "Downfaced" (dvs nedåtsluttande nosparti), ovan till höger "Kittenface" (dvs hoptryckt kattungeansikte), båda är allvarliga fel.

Teckningar: Leena Kaplas

KOMMENTAR

Yorken ska ha ett tämligen litet huvud i förhållande till kroppen.

*Observera **flat** skalle – ej rund äppelformad och ej alltför markerat stop. "Kittenface" är ett mycket allvarligt fel.*

*Nospartiet får inte vara för långt, men det får **absolut inte vara för kort**. Ett alltför kort nosparti är ett mycket allvarligt fel och ska **absolut inte premieras**. "Downfaced" är också ett allvarligt fel.*

*Observera vikten av att **underkäken är tillräckligt kraftig**, så att **framtänder och hörntänder får plats på rad**.*

*Ej runda glosögon utan **oval**.*

*Öronen ska vara **små, tunna och spetsiga**. Inte vare sig stora, tjocka eller runda.*

Korrekt proportioner och vinklar på huvudet.

HALS

Halsen skall ha god resning.

KROPP

Kroppen skall vara kompakt

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan.

Ländparti

Länden skall vara stark.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara måttligt välvd.

KOMMENTAR

Yorkshireterriern ska utstråla en "air of importance", vilket bland annat innebär att halsen ska bäras med självsäker hållning och attityd och vara i balans med resten av hunden.

Det är av stor betydelse att hunden har en plan rygg såväl i stillastående som i rörelse.

Foto: Eva Karlsson

Foto: Bengt Pettersson

KOMMENTAR

Utmärkt valp, ca 5 månader och utmärkt vuxen hund, ca tre år. Korrekt överlinje, god resning, kompakt kropp, stark länd, bra bröstkorg. Utmärkt pälskvalitet, utmärkta färger för respektive ålder.

Goda proportioner på huvudet, inkl ögonen, öronen, nospartiet och skallen. Observera att den vänstra hunden är betydligt yngre och ännu inte blivit helt ren i tanfärgen på huvudet.

Foto: Ingrid Rasmusson

Foto: Per Undén

SVANS

Svensen har tidigare traditionellt kuperats.

Kuperad svans: Svensen skall vara medellång. Den skall vara rikligt bepälsad. Pälsfärgen skall vara mörkare blå än på resten av kroppen, speciellt på svansspetsen.

Svensen skall bäras något högre än rygglinjen.

Okuperad svans: Svensen skall vara så rak som möjligt och av sådan längd att helhetsintrycket blir välbalanserat. Den skall vara rikligt bepälsad. Pälsfärgen skall vara mörkare blå än på resten av kroppen, speciellt på svansspetsen.

Svensen skall bäras något högre än rygglinjen.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

KOMMENTAR

Observera att svansansättningen ska vara korrekt, dvs ej sluttande kors med för lågt ansatt svans som följd. Så rak svans som möjligt ska eftersträvas, även om de flesta ännu bär svansen i en mer eller mindre kraftig båge över ryggen.

Svensen ska bäras något högre än rygglinjen och vara så rak som möjligt. Önskvärt utseende, se bilden till höger. Med svans ska hunden ge ett balanserat intryck. Notera vikten av korrekt kors och svansansättning.

Bilder: Richard Haynes

EXTREMITETER

Framställ

Helhet

Frambenen skall vara raka och välpälsade. Frambenen skall ha djup, gyllene tanfärg, någon ton ljusare i topparna än i botten. Färgen på frambenen skall inte nå högre än till armbågen.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda.

Underarm

Frambenen skall vara raka.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda med svarta klor.

Bakställ

Helhet

Bakbenen skall vara helt raka sedda bakifrån och välpälsade. Bakbenen skall ha djup, gyllene tanfärg, någon ton ljusare i topparna än i botten. Färgen skall inte nå högre än till knäleden.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade.

Baktassar

Baktassarna skall vara runda med svarta klor.

KOMMENTAR

Yorkshireterriern ska ge ett harmoniskt och balanserat intryck. Viktigt att fram- och bakben "passar ihop", yorcken ska inte vara "övervinklad".

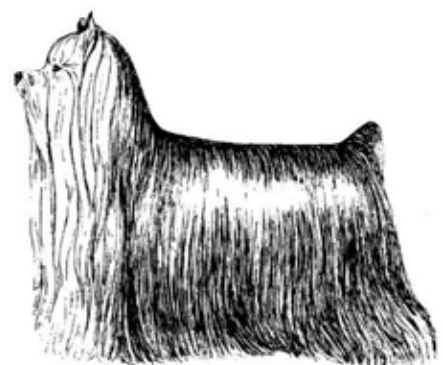
Överarmen ska vara måttligt vinklad och hasen relativt låg. Yorkshireterriern ska inte ha "giraffhals" utan även halsen ska harmonisera med resten av hunden. Viktigt med balans höjd – längd, balans mankhöjd – benlängd och balans mankhöjd – hals.

Korrekt front till vänster, övriga felaktiga. Observera att det är minst lika viktigt med ett korrekt bakställ, bakifrån sett ska det vara "ett ben i varje hörn", trånga bakställ är ett mycket allvarligt fel.

Idealiska proportioner.

Korrekt siluett med rätt förhållande mellan höjd och längd.

Teckningar: Leena Kaplas

RÖRELSER

Rörelserna skall vara fria och vägvinnande, parallella både fram och bak, med bibehållen plan rygglinje.

Yorkar i blåst - vad döljs under pälsen?

Foton: Marthe Norström

KOMMENTAR

Notera att en york med korrekta rörelser framifrån och bakifrån har "en tass i varje hörn" dvs att en kompakt och rejäl kropp "får plats". Mycket viktigt är att inte premiera en hund som ser ut att enbart ha "ett ben fram och ett bak".

PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen på kroppen skall vara medellång och fullständigt rak (inte vågig), glänsande och med struktur som av fint silke (inte ullig). Pälsen får aldrig hindra rörelserna.

På huvudet skall pälsen vara lång. Vid öronbasen och nospartiet skall pälsen vara mycket lång.

Fram- och bakben skall vara välpälsade liksom svansen.

Foto: Marco Vignato

Två utmärkta, vuxna representanter för rasen. Notera den korrekta pälskvaliteten som verkligen glänsar och faller tungt ner, den jämna korrekta stålblå färgen, liksom den nyanserade tanfärgen. Inom det här spannet är den stålblå färgen korrekt.

KOMMENTAR

PÄLSSTRUKTUR OCH FÄRG

Pälsstruktur. Under denna rubrik vill vi behandla följande tre faktorer: **1** Pälsens tyngd, **2** Pälsens glans, **3** Känslan vid beröring av pälsen

En yorkshireterrierpäls, som har den rätta strukturen, faller tungt och absolut rakt.

En sådan päls avtecknar bälens form.

Pälsen ligger tätt intill kroppen utan någon tendens till underull. En päls med underull

kan aldrig få samma tyngd i fallet och aldrig följa bröstkorgens välvning och form. Underullen, hur väl man än kammar ut pälsen, kommer alltid att lyfta denna

aningen från hunden. Vidare är alltid underullen förenad med en alltför lätt päls

med tunna hårstrån, vilken känns alltför mjuk. Om man med en borste för pälsen

sidledes snett uppåt och sedan låter den falla avslöjas lätt en felaktig pälsstruktur.

Den alltför mjuka finhåriga pälsen faller aldrig tillbaka utan stannar halvvägs till

utgångsläget, medan den päls som har rätt struktur, tungt faller tillbaka till sin

ursprungliga plats utan att trasslas till.

Forts...

Foto: Henrik Johansson

PÄLS

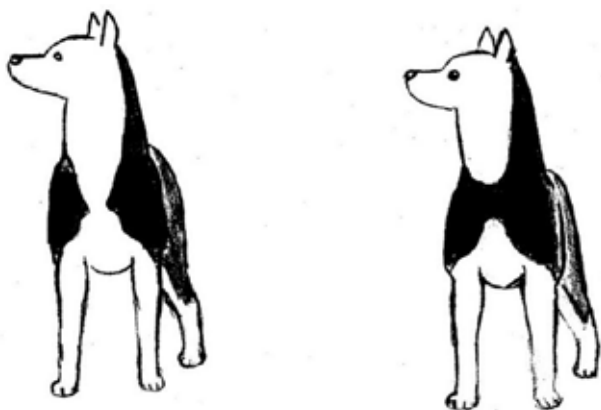
Färg

Färgen skall vara mörkt stålblå (inte silverblå). Den stålblå färgen skall sträcka sig från nackknölen till svansroten och färgen får inte vara uppblandad med gula, bronsfärgade eller mörka hår.

På bröstet skall tanfärgen vara mättad och klar. All tanfärg skall vara mörkare vid hårroten än på mitten och ljusna än mer mot hårtoppen.

Tanfärgen på huvudet skall ha en mättad gyllene tanfärg med djupare färgton på sidorna av huvudet, ungefär vid öronbasen och på nospartiet.

Tanfärgen på huvudet får inte nå ner på nacken och ingenstans får tanfärgen ha inblandning av sotiga/mörka hår.

Färgavgränsningar enligt standarden –

hur ser det ut i verkligheten?

Teckningar: Leena Kaplas

KOMMENTAR

Alla yorkar skall hålla sig inom spannet vi har visat (se sid 11) vad gäller den stålblå färgen, fram till veteranklass där man kan vara litet generösare när det gäller ljusare stålblå och/eller begränsad running tan. Tanfärgen ska bli renare med åldern och bör utveckla vackrare gyllene nyanser.

KOMMENTAR

PÄLSSTRUKTUR OCH FÄRG

...Forts

*I nästa avsnitt, om pälsfärg, framhålls att pälsens på en yorkshireterrier ska ha en **metallisk lyster**. En känd rasspecialist skrev omkring 1876 att yorkshireterriern ger intrycket av att vara "clothed in little jackets of flowing water". Det är just detta intryck av lyster i rörelse som är det karaktäristiska. Denna lyster har med den fysiologiska uppbyggnaden av hårstråna att göra. Att här gå närmare in på detta "hårklyveri" känns inadekvat. För intresserade hänvisas till "The Complete Yorkshire Terrier" (Gordon & Bennet, 1976).*

I det enskilda hårstråets uppbyggnad ligger hemligheten med "the gloss" eller "the sheen" förborgad. En svart eller urtvättad grå (diluted black) päls har aldrig den rätta metalliska lystern. Dessa pälsar ser matta, livlösa och torra ut.

En yorkshireteriervalps eller unghunds päls må vara svart men får därför aldrig sakna glansen. Hos en 8-12 veckors valp kan man även testa pälsstrukturen genom att blåsa i pälsen vilken vid rätt pälsstruktur ställer sig rätt ut medan en för mjuk päls lägger sig platt tillbaka (för det mesta svagt lockig eller vågig).

En yorkshireterriers päls ska kännas "cool to the touch". Äkta silkestyg, utan något inslag av konstfiber, känns svalt. Om en yorkpäls läggs över din hand ska den kännas svalkande. En ullig mjuk päls känns däremot varm.

Även vad det gäller styrkan har yorkpälsen denna gemensam med det tyg som spunnits av silkesmaskens trådar. En yorkpäls av rätt struktur når avsevärd längd utan att, som en mjuk svart päls, nötas av eller splittras i topparna. Detta förutsatt att pälsen borstas med en borste av rent borst utan inblandning av konstfiber, som nöter.

Forts...

KOMMENTAR

PÄLSSTRUKTUR OCH FÄRG

...Forts

Färgerna och pälsstrukturen är av ytterligt stor betydelse hos rasen. Detta inte enbart av estetiska skäl utan fastmer av största praktiska betydelse. Den korrekta, silkiga pälsen är lätt att sköta och når avsevärd längd medan den mjuka, ulliga ofta svarta pälsen är i det närmaste omöjlig att hålla tovfri. Även alltför sträva pälsar förekommer hos rasen. De sistnämnda får aldrig den rätta längden hur mycket arbete man än lägger ner på pälskötsel.

Tanfärgen ("clear, golden, shaded tan"). Yorkshireterrierns tanfärg skiljer sig markant från vad som hos andra raser kallas rött eller tan. Yorkens tanteeckningar ska vara "golden" och "shaded", dvs komponerade i en tretonskala på samtliga tanfärgade områden. En god konkretisering skulle vara att likna "golden, shaded tan" vid 24 över 18 till 12 karats rött guld. Det mörkaste skiktet ska finnas närmast huden och tona ut mot en ljusare tanton i topparna. I utställningskritiker har funnits sådana inkorrekta fraser som "varm röd tanfärg", men alltför sällan har någon nordisk domare noterat om tanfärgen varit "shaded" eller inte. Denna tretonskala ger det för yorkshireterrierns tanteeckningar särpräglade, nämligen den transparanta och skimrande karaktären. Färgen har djup och ger inte det platta och livlösa intryck som en enfärgad röd eller vetefärgad teckning gör. Dessutom föreskriver rasstandarderna att tanfärgen vid öronbaser och på nos ska vara av en djupare gyllene färgskala "deep rich tan" medan övriga tanteeckningar ska vara av ljusare nyanser "rich bright tan".

Tanteeckningarna ska vara skarpt avgränsade mot andra färgteckningar och får inte vara uppblandade med grå, blå eller svarta hår. Dessa rena tanteeckningar kan man ej förvänta hos valp eller unghund, där det är normalt med orena tanfärger. "Sotig" tanfärg får hos vuxen hund (över ca 2 år) däremot betraktas som ett allvarligt fel.

I den ovan nämnda boken av Gordon & Bennet beskrivs tanfärgen genom att färgbegreppet spaltas upp i tre komponenter, nämligen **färgton** "hue" tan, dvs en röd gyllene färgton; **glans** "brilliance" golden, betecknar att färgen ska ha en metallisk guldglans/lyster; **mättnadsgrad** "saturation", rich, i motsats till blackig, vetefärgad (biscuit-tan).

Pälsstruktur, färger samt färgutveckling är ett komplicerat och svårt kapitel.

Erfarenheten har visat att det är svårt att samtidigt få både en absolut ren gyllene tanfärg och en mörkt stålblå färg. Det förefaller vara så att den helt rena och gyllene tanfärgen är lättare att få fram i kombination med en ljus stålblå eller silverfärgad mantel. Förekomsten av "**running tan**" är däremot ett problem hos dessa. På individer med en idealisk mörk stålblå färg är det vanligt med sotiga, blå inslag i tanfärgen, framför allt på huvudet sidor "**running blue**". "Running tan" brukar förvärras med åren, medan "running blue" förbättras.

Den stålblå färgen "even dark steel blue". Vad det gäller bälens färg ska denna vara mörkt stålblå och jämn såväl på djupet som på ytan (even dark steel blue). Den får ej vara blandad med fawn, brons eller svarta hår.

I "The Complete Yorkshire Terrier" se ovan, beskrivs bälens färg genom att man på motsvarande sätt spaltar upp färgbegreppet i de tre komponenterna **färgton** "hue" förekomsten av den BLÅ färgtonen är det primära; **mättnadsgrad** "saturation" mättnadsgraden av den blå färgtonen ska vara MÖRK (till skillnad från ljus); **glans** "brilliance" ordet STÅL används för att understryka vikten av glans i pälsen, (dvs att pälsens skall reflektera ljus).

Den blå färgen ska ha en metallisk lyster – att likna vid ett stycke polerat stål.

Forts...

Foto: Bengt Pettersson

Fantastisk tanfärg med de absolut nödvändiga tre nyanserna i ”24, 18 och 12 karat”.

KOMMENTAR PÄLSSTRUKTUR OCH FÄRG

...Forts

Fördelningen av tanfärgen respektive mörkt stålblå färgpartier framgår av skisser på annan sida i dokumentet. Bålen ska vara mörkt stålblå. Andra alternativ ges inte. Alltså inte svart, blåsvart, grå eller silvergrå... Hundar med rätta färger skiljer man lätt från de med felaktiga färger. Man kan säga att färgerna är iögonfallande. Inte ens en novis kan ta fel om man ställer en svart, en klart stålblå och en silvergrå hund bredvid varandra.

Utöver den mörkt stålblå accepteras även mellanblå ”medium blue”. Om man reflekterar över standardens ord: i det blå får inte finnas mörka hår inblandade, förstår man lätt att det måste vara tydligt blått i färgtonen. **Forts...**

KOMMENTAR PÄLSSTRUKTUR OCH FÄRG

...Forts

Svarta yorkshireterrier är helt otypiska och borde inte användas i avel. I England gömmer uppfödarna noga dessa svarta hundar och håller dem medvetet borta från utställningsringarna. Man får inte förväxla en unghund, som håller på att byta färg, med den vuxna yorkshireterriern. Vissa hundar bryter sent i färgerna, vid cirka 2 år. De första tecknen på stålblå färggenombrytning ses oftast i nacken, ovanför armbågarna eller, som i idealfallet, över hela bålen samtidigt. Som en tumregel kan man säga att om pälskvalitén är mycket silkig och glansig hos valpen kan man även förvänta sig en god färgutveckling. Om pälskvalitén är ullig och matt, förblir hunden oftast svart. Ett allvarligt fel är när den mörkt stålblå färgen är uppblandad med gyllebruna eller bruna hårstrån (running tan). Vill även citera mr Brian Lister, Blairsville yorkshireterriers, England. ”...Har hört sägas att den enda sunda yorcken är en svart york. **Nonsens!! Svarta ullpälssade yorckar är på intet sätt rastypiska och borde dömas ut av alla domare**”. (Ur tidningen Yorkshireterriern, nr 3/1980.)

*

STORLEK/VIKT

Mankhöjd (*finns ingen i standarden, vår anm.*)

Upp till 3,2 kg. (*gäller vikt, vår anm.*)

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

DISKVALIFICERANDE FEL

Aggressiv eller extremt skygg.

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

KOMMENTAR

*Hundens balans, sundhet och helhet är viktigast.
Aldrig döma på en enstaka detalj utan se helheten.
Så har rasens beskyddare alltid velat ha det!*

Foto: Marthe Norström

Utmärkta rörelser, god resning, självsäker hållning och attityd. Notera de fria och vägvinande rörelserna och den plana rygglinjen.

Yorkens pälsutveckling

4 månader

9 månader

19 månader

33 månader

Ovanstående bilder illustrerar pälsutveckling hos en yorkshireterrier med bra pälskvalitet och pälsanlag. För att pälsen ska kunna utvecklas på detta sätt krävs dessutom att den sköts noggrant och omsorgsfullt,
Foto B Pettersson

Bilderna hämtade från SYTS Handbok 1977 - 2009 sidorna 104 och 105.

Foto: Marthe Norström

SRD – SÄRSKILDA
RASSPECIFIKA DOMARANVISNINGAR
Svenska Kennelklubben

YORKSHIRETERRIER – DVÄRGHUND

Då detta är en dvärgterrier är introduktionstexten till grupp 9 delvis relevant.

I rasen förekommer riskområden som:

1. Andning: Andningsproblem till följd av trånga/hoptryckta/kollapsande luftvägar. *Se Appendix 2 om bedömning av andningsbesvär.*
2. Tänder, käkar och tunga: Dålig käk- och tandstatus samt tungfel – förlamad tunga (en diskvalificerande anomali).
3. Överdriven dvärgväxt: Standarden anger följande: *”Vikt upp till 3,2 kg”, ”Huvudet skall vara tämligen litet med plan skalle”, ”Skallen får inte vara för framträdande eller rund” och ”Ögonen får inte vara framträdande”.* (kursivt = i SRD, ur rasstandard)
4. Päls: Den långa pälsen får aldrig hindra rörelserna eller utveckling av bra muskelkondition. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid andningen (missljud) och muskelkonditionen liksom nos- och käkparti, tand- och tungstatus.

Viktigt att tänka sig vad som finns under pälsen – och att känna efter noga! En spänstig och välproportionerlig kropp, mycket kompakt, nätt hund med mycket god resning och självsäker hållning och attityd.

Foton: Marthe Norström

